

Arrest

nr. 335 480 van 4 november 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. HZAINÉ
Rijksweg 229 bus 2
3630 MAASMECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 11 september 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 19 september 2025.

Gelet op de pleitnota van 18 september 2025, ingediend door de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De verwerende partij heeft het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij niet-ontvankelijk verklaard wegens bescherming in een andere EU-lidstaat overeenkomstig artikel 57/6, § 3, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet moet het in artikel 39/2 van diezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift tegen zulke beslissing worden ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

2. Volgens artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet begint de in § 1 van dit artikel bepaalde beroepstermijn te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. De vervaldag is in de beroepstermijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat “[o]nverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, [...] elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs.”

De termijn van tien dagen, bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, “*Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)*” in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de brief met de bestreden beslissing op donderdag 10 juli 2025 aan de postdiensten werd overhandigd voor een aangetekende zending, zoals omschreven in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, naar het adres waar verzoekende partij conform artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet woonplaats heeft gekozen. Dit adres bevestigde de verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud als het adres waar zij haar officiële post wilde ontvangen en zij bevestigde ook dat zij daar de officiële post had ontvangen (NPO, p. 4).

In haar verzoekschrift ging de verzoekende partij niet nader in op de (laat)tijdigheid van het verzoekschrift. De verzoekende partij ontkent evenwel in haar pleitnota dat zij de bestreden beslissing heeft ontvangen, maar legt geen bewijstukken neer die deze bewering onderbouwen. Het rechtsplegingsdossier bevat ook geen stukken waaruit kan blijken dat de aangetekende zending die de bestreden beslissing bevatte niet werd bezorgd aan de verzoekende partij of werd teruggestuurd naar het CGVS.

Bijgevolg neemt de Raad aan dat de bestreden beslissing op 10 juli 2025 op correcte, regelmatige en rechtsgeldige wijze aangetekend werd verstuurd, zoals omschreven in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt dat de zending niet met succes zou zijn afgeleverd. De verzoekende partij toont dit ook niet aan. Artikel 39/57, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet verplicht de Raad er overigens niet toe uitdrukkelijk vast te stellen dat de postbode bij de aanbidding van de aangetekende brief een bericht in de brievenbus heeft achtergelaten. In die mate faalt de kritiek van verzoekende partij naar recht (RvS 1 juni 2022, nr. 14.915 (c)).

De geldige kennisgeving doet de beroepstermijn ingaan vanaf de derde werkdag die volgt op de dag waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, zodat in casu dinsdag 15 juli 2025 de eerste dag van de beroepstermijn is. De verzoekende partij toont ook hier het tegendeel niet aan, maar houdt verkeerdelijk voor dat de beroepstermijn pas een aanvang nam na expliciet verzoek vanwege haar raadsman, met name op 23 juli 2025, quod non in casu.

De uiterste datum voor het indienen van het verzoekschrift was bijgevolg donderdag 24 juli 2025.

Zoals de verwerende partij ook aanbrengt in haar nota met opmerkingen, is het verzoekschrift, elektronisch verzonden op 1 augustus 2025, bijgevolg ingediend buiten de wettelijke termijn. De verzoekende partij toont geen overmacht aan.

De Raad stelt dienvolgens vast dat het beroep laattijdig is.

Het beroep is onontvankelijk ratione temporis.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend vijftwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO